

عنوان مقاله:

بررسی علائم اضطرابی بر اساس رشد پس از سانحه و تحمل ایهام در زنان مبتلا به سرطان پستان

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 11، شماره 43 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سمیه رباط میلی - استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

مریم پشت کوهی - کارشناسی ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

محمد وظایفی شهرپور - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دماوند، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: رشد پس از سانحه و تحمل ایهام به عنوان مهمترین فاکتورهای روانشناختی در بیماران مبتلا به سرطان شناخته شده‌اند. از این رو، پژوهش حاضر با هدف پیش بینی نشانه های اضطرابی بر اساس تحمل ایهام و رشد پس از سانحه در زنان مبتلا به سرطان سینه انجام شد. روش: پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود جامعه پژوهش حاضر تمامی زنان مبتلا به سرطان سینه در دو مرکز خصوصی شهر تهران در نیمه دوم سال ۱۳۹۷ بود که از این بین، ۱۵۰ نفر به شیوه نمونه گیری هدفمند جهت آزمون فرضیه‌ها انتخاب شدند. شرکت کنندگان به پرسش نامه های اضطراب بک (۱۹۹۰)، رشد پس از سانحه تدسچی و کالون (۱۹۹۶) و تحمل ایهام نوع ۲ مک لین (۲۰۰۹) پاسخ دادند و داده‌های به دست آمده با استفاده از رویکرد سلسله مراتبی تحلیل رگرسیون چند متغیری تحلیل شد. یافته ها: نتایج نشان داد تحمل ایهام ۴/۲۶ درصد از واریانس علائم اضطراب را در زنان مبتلا به سرطان سینه تبیین کرد. در مرحله دوم، ورود مولفه های رشد پس از آسیب به معادله، باعث شد تا ۶/۳۹ درصد از واریانس نشانه های اضطرابی تبیین شود. همچنین از بین مولفه های رشد پس از آسیب، دو مولفه ارزش زندگی و ارتباط با دیگران به صورت منفی و معنادار، علائم اضطراب را در بیماران مبتلا به سرطان پستان پیش بینی کردند. نتیجه گیری: بر پایه نتایج پژوهش حاضر می توان بیان کرد که رشد پس از سانحه و تحمل ایهام، نقش پیش‌بینی کنندگی خوبی در نشانه های اضطرابی بیماران مبتلا به سرطان پستان دارند.

کلمات کلیدی:

علائم اضطرابی، تحمل ایهام، رشد پس از سانحه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1904458>

